

И ще обрекатъ оброкъ Господу, и ще
го исцѣлнатъ.
(22) И ще удари Господъ Египетъ;
Ще удари и ще исцѣлїи; И ще се обрвжтъ къмъ Господа;
И ще бѫде умоленъ отъ тѣхъ, и ще ги
исцѣли.
(23) Въ онзи денъ ще бѫде друмъ
Отъ Египетъ къмъ Ассирия;
И Ассирийците ще дойдатъ въ Еги-
петъ,
И Египтянитъ въ Ассирия;
Египтянитъ съ Ассирийците ще служатъ
Господу.
(24) Въ онзи денъ Израиль ще бѫде третий
Съ Египтянинъ и Ассириецъ:
Благословение всрѣтъ замѧта, че бѫде;
(25) Защото Господъ на силитъ ще ги bla-
гослови и ще рече:
Благословенъ Египетъ, людите мои,
И Ассирия, хдѣлото на раждѣти ми,
И Израиль, наследието ми.

ГЛАВА 20.

Въ годината когато дойде Тартанъ въ
АЗОТЪ, когато го проводи Саргонъ Асси-
рийски царь, та ратува противъ Азотъ и го
облада, (2) въ истото време говори Господъ
чрезъ рабата на Исаия синътъ Аносовъ, и
рече: Иди и бравържи врѣтището отъ чрѣ-
слата си, и изуй обущата си отъ носътъ си.
И направи така, си ходѣше голъ и босъ.
(3) И рече Господъ: Както рабътъ ми Исаия
ходѣше голъ и босъ три години за знаменіе
и чудо върхъ Египетъ и върхъ Етиопия,
(4) така Ассирийски царь ще отведе Егип-
тянитъ въ плѣнъ и Етиопянитъ въ заточе-
ніе, млади и стари, голи и боси и дѣти голи
задници, за срамъ на Египетъ. (5) И ще се
растерперятъ и засрамятъ за Етиопия, упо-
ванието си, и за Египетъ, хвалата си. (6) И
жителите на това място ще говорятъ въ он-
зи денъ: Ето, таквоязъ е прибѣжището ни въ

Фл. 11; 16.
х Псал. 100; 3. Гл.
29; 23. Осия 2; 23.
Ефес. 2; 10.

а 4 Цар. 18; 17.
б Зах. 13; 4.

а 1 Цар. 19; 24.
Мих. 1; 8, 11.
* Гл. 8; 18.
б 2 Цар. 10; 4. Гл.
3; 17. Иер. 13; 22; 26.
Мих. 1; 11.
* 4 Цар. 18; 21. Гл.

което прибѣгнуватъ за помощъ за да се из-
бавятъ отъ Ассирийскій дарь! и какъ ще
се избавятъ вий? татевъ анова съмъ. И
страдацъ въ атавъ атабатъ емъ. И
атаквадбенъ ГЛАВА 21. подгасооо И
актвадбенъ атаквадбенъ атаквадбенъ И (b)

Пророчество за пустинята на морето: —
«Както южните вихушки които заминватъ
Иде той отъ пустината, отъ страшната
земя.» атаквадбенъ емъ атаквадбенъ И (a)

(2) Жестоко видѣніе ми се яви;
Грабителъ граби, и разорителъ разо-
рива. атаквадбенъ атаквадбенъ И
«Възлъзъ, Еламъ: обсади, Мидие:
Спрѣхъ всичките и въздихания;» атаквадбенъ И
(3) За това чрѣслата ми са пълни съ бо-
лезнъ:
«Болѣзни ми обладахъ, както болѣзни
на раздающа:» атаквадбенъ И
Съръбенъ съмъ та не можъ да чухъ:
Смутенъ съмъ та не можъ да видяхъ. И (a)
(4) Сърдцето ми се смущи: въз мидъ И
Трепетъ ми ужаси:
«Нощта на веселието ми се прѣбрѣла
въ страхъ за мене.» атаквадбенъ И

(5) Трапезата готова, стражата поставена,
идатъ, пийте: атаквадбенъ И
Станьте, военачалници, пригответе щи-
лове. атаквадбенъ атаквадбенъ И (01)
(6) Защото Господъ ми рече така:
Иди, постави пазачъ този възъ И
За да възвѣстя каквото види. атаквадбенъ И
(7) «И видѣ двама всадника конници
Всадвици на осли и всадници на ка-
мели;» атаквадбенъ И атаквадбенъ О
И викинъ добръ съ голъмо внимание. атаквадбенъ О
(8) И викинъ като лъвъ: Непрестанно,
Господине мой, стои и въ стражарницата
прѣзъ деноъ, атаквадбенъ О
И оставамъ въ стражата си прѣзъ цѣли
нощи; атаквадбенъ ит атаквадбенъ И
(9) И, ето, идатъ тукъ всадници мажи,
Двама конници, атаквадбенъ ит атаквадбенъ
И отговори та рече:
«Пади, пади Вавилонъ;» атаквадбенъ И (81)

30; 3, 5, 7, 36; 6.
а Вах. 9; 14.
б Гл. 33; 1.
с Гл. 13; 17. Иер.
49; 34.
* Гл. 15; 5, 16; 11.

д Гл. 13; 8, 10; 16.
е Втор. 28; 67.
ж Дан. 5; 5.
з Ст. 9.
и Авв. 2; 1.
т Иер. 51; 8.
Отк. 14; 8, 18; 2.